

**Lov nr. 53 af 1. april 1891 om fæstevirksomhedens ordning,
som ændret ved lov nr. 17 af 23. februar 1894, lov nr. 127 af 15. april 1930
og lov nr. 213 af 4. juni 1965.**

§ 1. Det skal herefter være forbudt uden bevilling for betaling — hvad enten denne udredes direkte eller indirekte — at tilbyde eller yde sin mellemkomst, være sig ved blot anvisning eller på anden måde, til afslutning af tyendekontrakter, gældende for indlandet eller udlandet, eller til at anbringe eller antage arbejdere til arbejde i udlandet. Bevilling kan meddeles såvel kvinder som mænd. Kun personer, hvem en sådan bevilling er meddelt, har ret til at betegne sig som fæstemænd og deres forretningslokaler som fæstekontorer.

§ 2. Fæsteforretningernes antal bestemmes i København og købstæderne af kommunalbestyrelsen, på landet af amtsrådet. Bevillingen meddeles i København af magistraten uden for København henholdsvis af kommunalbestyrelsen eller amtsrådet. I landkommuner skal det stedlige sogneråd forinden have udtalt sig for oprettelsen af en fæstevirksomhed der på stedet. I København må ingen bevilling gives til fæstevirksomhed, der omfatter både mandlige og kvindelige tyender eller arbejdere.

Bevillingen kan til enhver tid tilbagekaldes af kommunalbestyrelsen eller amtsrådet,

når den pågældende har forset sig imod nogen af §§ 3, 5 og 6 eller af de i medfør af § 3 fastsatte regler,
eller har gjort sig skyldig i en i den offentlige mening vanærende handling
eller i et forhold, som gør det uforsvarligt at betro ham at udøve fæstevirksomhed.

Det står ham dog i løbet af 8 dage åbent at kræve spørgsmålet om bevillingens tilbagegivelse forelagt justitsministeriet til afgørelse.

§ 3. Den, der søger bevilling, skal opgive det sted, hvor forretningen skal drives, og den må ikke uden samtykke af kommunalbestyrelsen drives fra noget andet sted.

Fæstevirksomhed må ikke drives sammen med beværtningsnæring.

I København må der ikke være fæstekontor for mænd og kvinder i samme ejendom, og det skal på iøjnefaldende måde være betegnet, om fæstekontoret er for mænd eller for kvinder; for bestående autoriserede fæsteforretningers vedkommende træder denne bestemmelse dog ikke i kraft før 2 år efter lovens stadfæstelse.

De nærmere regler for fæstevirksomheden og betalingen derfor fastsættes af kommunalbestyrelsen med justitsministeriets godkendelse.

§ 4. Om de i medfør af § 3 fastsatte regler har kommunalbestyrelsen uden ophold at give meddelelse til politimesteren eller politimestrene i dens virkekreds, hvem den tillige, så snart en bevilling til fæstevirksomhed er givet, sender en bekræftet genpart deraf. Politimesteren påser, at nærværende lov med de af kommunalbestyrelsen fastsatte regler findes oplået på et iøjnefaldende og tilgængeligt sted i forretningslokalerne og overholdes.

§ 5. Når en husbond mener at have noget krav på et tyende, der har forladt hans tjeneste, er fæstemanden pligtig til på hans opfordring at meddele ham de oplysninger om tyendets opholdssted, som han måtte være i besiddelse af.

§ 6. Den fæstemand, som forser sig imod nogen af §§ 3, 4 og 5 eller af de i medfør af § 3 fastsatte regler,
eller fordrer eller modtager yderligere betaling end den takstmæssige,
eller mod bedre vidende offentlig eller til nogen af parterne giver urigtige meddelelser om tyende- eller arbejdsforhold,
eller forleder et tyende til at forlade en tjeneste for at tage en anden,